

Рибалки та мавпа

Езоп

Неподалік піщаного морського берега в зеленому лісі жила колись весела безтурботна мавпочка. Наївшися горіхів, гралася вона з подругами, а коли набридали забави — бігла на узлісся й вилазила на високе дерево. Дивилася, як у синій далині горами здіймалися хвилі, поволі котилися до берега і ревучи налітали на пісок.

Одного разу помітила мавпа в морі рибальський човен. Цікаво було їй поглянути на те диво зблизька, адже ніколи раніше такого не бачила.

А човен тим часом підплив до берега; з нього вистрибнули рибалки й заходилися витягати з моря сіть. Довго тягли, аж поки витягли гузир, повний риби. Вибрали вилов і закинули сіть знову в море. Потім зібрали рибу та й подалися стежкою до міста.

Побачила все те мавпа, і дух захопило їй з подиву.

— Ти диви — ловити рибу зовсім легко! Та іще й яку рибу!

Коли рибалки зникли в лісі, мавпа хутенько зіслзла з дерева й побігла до сіті.

— Тепер я її витягну! — тішилась вона думкою.— Виловлю всеньку рибу, яка тільки є в морі, продам на базарі, а за гроші куплю собі гарну одіж, ціпок та шкіряну торбу на гроші. Мої подруги-мавпи луснуть із заздрощів, коли мене побачать.

Та й почала тягти сіть. Але робота була не така легка, як гадалося мавпі. Сіть пручалася, скручувалася, і мавпа стала врешті дратуватися.

— Треба, мабуть, залізти у воду,— надумала вона.— Либонь, зручніше тягти буде.

Влізла вона у воду й почала хапати сіть то руками, то ногами, смикати то з цього, то з того кінця, аж поки втямила нарешті, що заплуталася в снасті.

— От тобі й маєш! Як же мені тепер вибратися звідси?

Квапливо виборсуючись із сіті, мавпа геть забула про рибу та нову пишну одіж. А що дужче борсалася, то більше заплутувалась, і врешті побачила, що заплуталася зовсім.

— Ой лишенько! Що ж воно буде? Як мені вибратися з цієї халепи? Нащо було братися за справу, якої не знаю? Я ж ніколи в житті не рибалила. Нащо було пхати сюди носа? Нащо?

На мавпине щастя, рибалки не загаялися в місті. Збувши на базарі товар, вони поспішили до човна. Побачили заплутану в сіть мавпу й розляглися від реготу,

— Як вона тут опинилася? — дивувались одні.

— Хто його знає. Нумо швидше витягнемо її, а то ще втопиться, бідолашна,— квапили інші.

Розплутали рибалки мавпу й посадовили на пісок. Перелякана, кинулась вона до дерева і вмить вискочила на вершечок. Та й добре, що встигла видертися перше, ніж рибалки побачили, як вона понівечила сіть. Було б їй непереливки...

Отож, аби не накликати на себе біди та не накоїти лиха іншим, не треба братися не за свою справу.